

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1939 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 11 förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Genom en den 3 mars 1939 dagtecknad proposition, nr 122, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av § 11 förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Härigenom förordnas, att § 11 förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall skall erhålla följande ändrade lydelse;

§ 11.

I övrigt skola i avseende å denna försäkring bestämmelserna i lagen om försäkring för olycksfall i arbete i tillämpliga delar lända till efterrättelse, dock med undantag av vad i 25 § första stycket av nämnda lag stadgas om ersättnings nedsättande i det fall, att den skadade ej ställt sig till efterrättelse gällande anordning eller föreskrift om åtgärder till undvikande av olycksfall.

Beträffande försäkringsrådets behandling av ärenden rörande tillämpningen av de i denna förordning givna bestämmelserna skall gälla vad i 6 § lagen den 29 juni 1917 om försäkringsrådet stadgas i fråga om där omförmälda ärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1939 men äger icke tillämpning i fråga om beslut av riksförsäkringsanstalten, vilket meddelats före nämnda dag.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall med de ändringar, som däri vidtagits genom förordningar den 31 mars 1922 (nr 131) och den 18 juni 1926 (nr 216), äger envar svensk undersåte, som har sitt hemvist i Sverige och idkar fiske (fångst av säl) såsom yrke eller eljest för sin utkomst att genom försäkring i riksförsäkringsanstalten bereda sig ersättning i huvud sak enligt bestämmelserna i 6 och 7 §§ lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete. Ersättning i anledning av sådan försäkring utgår i princip för skada till följd av olycksfall, som härflyter från utövningen av fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människoliv ur sjönöd eller vid användning av fiskebåt, utan att fiske därvid bedrivs.

Sedan i förordningens 10 första paragrafer angivits de speciella för nu ifrågasvarande slags försäkring gällande bestämmelserna, föreskrives i § 11, att i övrigt i avseende å denna försäkring bestämmelserna i lagen om försäkring för olycksfall i arbete i tillämpliga delar skola lända till efterrättelse, dock med undantag av, bland annat, 5 och 33 §§ av nämnda lag.

Enligt 5 § i 1916 års olycksfallsförsäkringslag prövas besvär och framställningar, som omförmälas i lagens 33 §, av ett för hela riket gemensamt försäkringsråd. I sistnämnda paragraf föreskrives, bland annat, att klagan över beslut av riksförsäkringsanstalten rörande ersättning eller eljest rörande tillämpningen av någon i lagen given bestämmelse, må föras hos försäkringsrådet genom besvär. Besvären skola ingivas till rådet eller i betalt brev med allmänna posten vara inkomna till rådet sist å trettionde dagen efter det klaganden erhållit del av beslutet, den dagen oräknad, då sådant skedde. Den, som önskar ändring i formulär, som fastställts av riksförsäkringsanstalten, eller i annan allmän föreskrift, som på grund av lagen meddelats av anstalten, äger därom göra framställning hos försäkringsrådet. Rådet äger, ändå att klagan icke förts eller framställning gjorts, till prövning upptaga ärende, som avses i 33 §. Försäkringsrådets beslut meddelas kostnadsfritt. Över rådets beslut må klagan icke föras.

Grunderna för försäkringsrådets organisation och verksamhet finnas meddelade i lagen den 29 juni 1917 (nr 466) om försäkringsrådet. I 6 § av denna lag stadgas, att ärenden, som enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola behandlas av försäkringsrådet, skola prövas och avgöras av fem ledamöter, så ock av fyra, där de äro ense om slutet. Av dessa ledamöter skall en vara representant för arbetsgivarna och en för arbetarna samt de övriga vara ledamöter, som avses i 1 § tredje stycket (utnämnda omedelbart av Konungen), och bland dem minst en vara lagfaren. I behandling av viktigare ärende jämlikt 1916 års lag eller ärende av allmän betydelse skola deltaga minst sju ledamöter, av vilka två skola vara representanter för arbetsgivarna och två representanter för arbetarna, samt av de övriga minst två vara lagfarna.

I propositionen föreslås sådan ändring av § 11 fiskarförsäkringsförordningen, att vad i paragrafen föreskrives om att 5 och 33 §§ av 1916 års olycksfallsförsäkringslag icke skall gälla i fråga om fiskarförsäkringen skall utgå. Vidare föreslås, att i överensstämmelse med stadgande i, bland annat, 8 § lagen den 14 juni 1929 om försäkring för vissa yrkessjukdomar i paragrafen skall intagas en hänvisning till 6 § lagen om försäkringsrådet.

Vid granskning av nu föreliggande lagförslag har utskottet icke funnit *Utskottet.* anledning till erinran mot detsamma. Utskottet får därför hemställa,

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 28 mars 1939.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Linder, Löfvander**, *Olof Carlsson, Wistrand** och *Nils Svensson*;

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, herrar *Hage, Molander, Sandström* och *Gardell*, fröken *Andersson* samt herr *Holm*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.